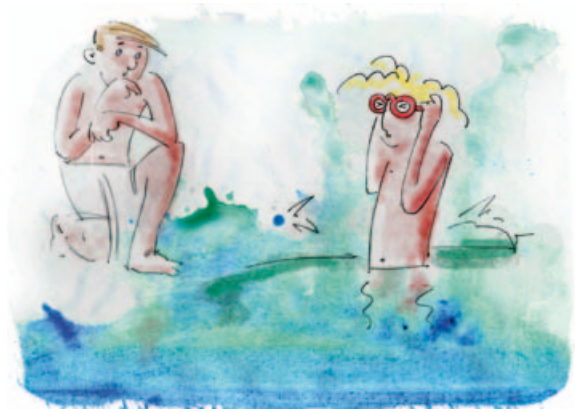

Fred is terug

In vorige Hippocampus stelden we je Skubba & Fred voor. Het verhaal eindigde met Skubba, die met de bril van zijn grootvader onder water probeerde te zien. Dat lukte echter niet. Misschien moest hij scheel kijken om beter te zien?

Skubba zag nog steeds niet beter onder water. Hoe scheel hij ook keek, onder water bleef het zicht troebel. "Zo zal het niet gaan!", hoorde hij achter zich. Daar stond Fred weer. "Ik heb gelezen dat er lucht tussen je ogen en het glas moet zitten".

"Hoe gaan we dat doen?", vroeg Skubba. "Ik heb al iets gemaakt". Fred haalde een soort boterhamendoos tevoorschijn. De bodem was er echter uitgesneden en vervangen door doorzichtige, harde plastic. Hij gaf de doos aan Skubba die hem onderzoekend bekeek. Hij begreep er niets van. Hoe moest een boterhamendoos met een kapotte bodem hem beter doen zien? Maar omdat Fred zei dat het werkte, moest het werken.

Skubba zette de brooddoos op zijn gezicht en dook onder water. 1, 2, ... 10 seconden

later kwam hij proestend en hoofdschuddend boven. Het water liep uit de doos. "Het werkt niet! Ik zie er niet beter mee dan met de bril van mijn opa". En hij gooide het ding op de kant.

"Natuurlijk niet", zei Fred. "Er zit water in de doos. Ik heb toch gezegd dat er lucht tussen je ogen en het glas moet zitten".

Oeps, dat had hij inderdaad gezegd. "Wat moet ik daar dan mee doen?", vroeg Skubba, wijzend naar de doos die als een stuk vuil op de grond lag.

"Neem de doos en duw hem in het water. Als je er niet mee onder gaat, dan zou je beter moeten zien", antwoordde Fred terwijl hij de doos oprappte.

Vol twijfels nam Skubba het wonderding aan en deed zoals de jongen hem verteld had. Zachtjes duwde hij de doos in het water; er nauw op lettend dat hij geen golven maakte. Hij drukte zijn gezicht tegen de

doos. Zodra de doorzichtige bodem door het wateroppervlak drong, zag hij de dingen niet meer troebel.

"Ja. Het lukt! Ik zie mijn voeten!". Een meter scherp zien. Zo ver had hij in het water nog nooit iets gezien. Vol enthousiasme dook hij naar de bodem. Maar hij was nog maar pas vertrokken of hij kwam teleurgesteld weer boven.

"Aardig ding, maar ik kan het niet gebruiken onder water".

"Klopt", antwoordde Fred. "Maar nu weten we dat het werkt. Als we er in slagen om onder water lucht tussen je ogen en het plastic te krijgen, dan zal je kunnen zien". Misschien dat die rare snuiter toch wist waarover hij het had. Zouden ze ooit vrienden worden? ■

TEKST: PATRICK VAN HOESERLANDE
CARTOON: PETER BOSTEELS

